

[Hans Hækkerup]

gælde for forsikringsaftaleloven, når vi taler om tab af forsørger?

Vi kan også tilslutte os forslaget om at bemyndige ministeren til efter forhandling med Nationalbanken og økonomiministeriet at ændre morarenten. De fleste renteændringer opfanges jo af diskontoen; rentetillægget skal kun ændres ved ændringer i rentestrukturen, altså realrenten, og den er jo ikke ændret så meget under denne regering – i hvert fald ikke i nedadgående retning.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvordan man netop er nået frem til, at det skal være hvert andet år, og hvordan regeringen i øvrigt vil få budskabet ud til de erhvervsdrivende, når morarenten ændres. Vi synes, det er vigtigt, at alle, både erhvervsdrivende og forbrugere, faktisk ved, hvilken rente der må tages.

Der er også et andet problem, jeg gerne vil nævne. Ofte er der i standardkontrakter fastsat vilkår ikke om morarenten, men om restancegebyrer, rykkergebyrer o.lign. Disse gebyrer bevirker, at forbrugeren kan komme til at betale mere end den morarente, vi har fastsat i denne lov. Det er derfor vores opfattelse, at virksomhederne nok skal have dækket deres udgifter til at udsende rykkere, men ikke derudover bør kunne tjene penge på for sen betaling.

Det var måske også værd at overveje, om ikke den foreslåede forhøjelse af morarentesatsen burde medføre, at vi kunne ophæve § 7, stk. 4, i loven. For hvad er egentlig ministerens begrundelse for, at netop pengeinstitutterne skal kunne afkræve forbrugerne mere i morarente end alle andre erhvervsvirksomheder?

Alt i alt synes jeg, der kunne være grund til at lade en arbejdsgruppe gennemgå lovgivningen om morarenten for at se, om der ikke burde foretages nogle ændringer. Hvis ministeren er indstillet på det, vil vi selvsagt også medvirke til en hurtig behandling af lovforslaget.

**Hagen Hagensen (KF):**

Mit partis ordfører i denne sag, fru Anne-lise Gotfredsen, kan grundet på andre møder ikke være til stede her i dag, og jeg skal på hendes og min gruppes vegne gøre nogle enkelte bemærkninger om det af justitsministeren fremsatte lovforslag om ændring af mo-

renten, altså den rente, der skal betales, når man betaler for sent.

Jeg synes, der er god grund til at sørge for, at morarentesatsen kommer i nogenlunde overensstemmelse med, hvad markedsrenten er, og vi kan derfor også gå ind for, at man nu fastsætter den til diskontoen plus 6 pct. og vel at mærke med en adgang for ministeren til at regulere den – nu er det hvert andet år, og det kan drøftes, hvor langt tidsrummet skal være, men en vis varighed skal der vel nok være til stede – når ministeren har drøftet forholdene med Danmarks Nationalbank og økonomiministeren.

Jeg synes også, det er godt, at ministeren får adgang til at regulere renten. Der kunne også være tale om, at den skal gå ned, for vi er jo i en periode, hvor rentesatser går ned.

Så vil jeg også håbe på – vi vil naturligvis ikke gribe ind i aftalefriheden – at den lov, vi nu antagelig får igennem, vil være en opfordring til erhvervslivet og andre om ikke at aftale særrenter i moratilfælde. Det kan jo gøres, men det vil være rimeligt, at man lægger vægt på, at det bliver så ensartet som muligt; så ved alle også, hvad de har at rette sig efter, og det vil være nemmere for domstolene at have med at gøre, når de ikke skal tage hensyn til en række kutymer, og hvad der nu findes inden for de forskellige brancher. Jeg tror, at det vil være nyttigt i alle forhold, at man gør brug af den egentlige morarente, som den nu fastsættes ved loven. Og naturligvis må det også være sådan, som det også fremgår af lovforslaget, at domstolene i særlige tilfælde kan afvige fra satsen både opad og nedad.

Vi går ind for dette lovforslag.

**Bente Nielsen (V):**

Venstre kan tilslutte sig forslaget. For os er det et rigtigt princip, at morarenten skal have en størrelse, som svarer til det tab, fordringshaveren har som følge af, at han skal finansiere den manglende betaling, og da hans finansiering ofte vil ske som træk på kassekreditte, bør morarenten selvfølgelig have en størrelse svarende til renten på kassekreditte.

Da udviklingen har vist, at kassekreditrenten såvel som andre rentesatser er afhængig af andre faktorer end diskontoen, kan vi og-